

19 Octombrie

**Duminica a XX-a după Cincizecime. A Învierii
fiului văduvei din Nain.**

Sfântul profet Ioil. Sfântul martir Uar.

UTRENIA

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi,**

totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Cei șase psalmi ai utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,

și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.
Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.
Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.
Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.
Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.
Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,
Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.
Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.
Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.
Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,

din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, într-o Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine

și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-diminează.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.
Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,
Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.
Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,
și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întu întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întreagă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătăți pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-un adevărul Tău,
auzi-mă, într-o dreptate Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învăță-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste, să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se

cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeu nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeu nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta, poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe

inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeu, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întinerie, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind îmblânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomeneste, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău

cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțeleghător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeuul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de

bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomeneste, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt.

Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noas-tre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a

Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit

stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvân-tătoare și înțelegătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor făpturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeuul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeuul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 2

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 4. **P**iatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este o minune în ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi,

Troparul Învierii, glas 2

Când Te-ai coborât la moarte, Cel ce ești Viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; iar când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate Puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase Dumnezeul nostru, Mărire Ție. *(de două ori).*

Troparul Sfântului Profet, glas 2

Pomenirea proorocului Tău, Doamne, Ioil prăznuind, printr-însul te rugăm: Mântuiește sufletele noastre.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul Sfântului martir, glas 4

Mucenicul Tău, Doamne, Uar întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a câștigat de la Tine, Dumnezeuul nostru; că având tăria Ta, pe tirani a învins; înfrânt-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Al Născătoarei, al învierii, glas 4

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat; Dumnezeu întrupându-Se, întru unire neamestecată, și Crucea de voie pentru noi primind; prin care, înviind pe cel întâi-zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **T**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Primul rând de Sedelne ale glasului 2

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn coborând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l și, cu miresme, în mormânt nou îngropându-l, l-a pus; dar a treia zi ai înviat, Doamne, dăruind lumii mare milă.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Mironosițelor femei Îngerul care stătea lângă mormânt a strigat: Mirurile se cuvin morților, dar Hristos S-a arătat străin

putreziciunii; ci strigați: A înviat Domnul, dăruind lumii mare milă!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu-Fecioară, pe tine te laudăm, că, prin Crucea Fiului tău, iadul s-a surpat și moartea s-a omorât; cei morți am înviat și vieții ne-am învrednicit; Raiul am dobândit, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulțumind, mărim pe Hristos Dumnezeul nostru, ca pe Cel puternic și singur mult-Milostiv.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o

dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 2

Piatra mormântului neoprind a fi pecetluită, ai dăruit tuturor piatra credinței, când ai înviat, Doamne, Mărire Ție!

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Ceata ucenicilor Tăi, împreună cu mironosițele femeii, se bucură cu un glas; că sărbătoare de obște cu aceștia prăznuim, întru mărirea și cinstirea Învierii Tale; și printr-înșii, Iubitorule de oameni, Doamne, dă poporului Tău mare milă.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu-Fecioară! Că prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a nimicit, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, strigăm: Binecuvântat ești Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineată Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsule a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Închinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoiul glasului 2

După Pătimire, mergând femeile la mormânt, ca să ungă cu mir trupul Tău, Hristoase Dumnezeuule, văzut-au Îngerî în mormânt și s-au înspăimântat; că glas au auzit de la dânșii, că a înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Antifoanele glasului 2

Antifonul I

Spre cer ridic ochii inimii mele, la Tine, Mântuitorule; mântuiește-mă cu strălucirea Ta.

Miluiește-ne pe noi, cei ce-Ți greșim Ție mult, în tot ceasul, o Hristoase! Și ne dă prilejuri să ne pocăim mai înainte de sfârșit.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfântului Spirit a împărăți se cuvine, a sfinți și a mișca făptura, că Dumnezeu este de o ființă cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul II

De n-ar fi Domnul întru noi, cine ar fi în stare a se păzi nevătămat de vrăjmașul și de ucigașul de om?

Dinților lor nu da pe robul Tău, Mântuitorule; că, asemenea leului se pornesc asupra mea vrăjmașii mei.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Sfântul Spirit este începătoria vieții și cinstea; că pe toate cele zidite, ca un Dumnezeu ce este, le întărește și le păstrează în Tatăl, prin Fiul.

Antifonul III

Cei ce nădăjduiesc în Domnul, se aseamănă muntelui celui sfânt, că nicidecum nu se clintesc de loviturile lui Veliar.

Către fărădelegi mâinile lor să nu-și întindă cei ce viețuiesc dumnezeiește; că nu va lăsa Hristos certării moștenirea Sa.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Din Sfântul Spirit izvorăște toată înțelepciunea; de aici este darul apostolilor, și cu daruri de biruință se încununează Martirii, și Profeții văd.

***Preotul:** Î*nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 2

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, cu porunca prin care ai poruncit și adunare de popoare Te va înconjura. (*Ps. 7, 6-7*)

Stih: Doamne Dumnezeul meu, întru Tine am nădărduit; mântuiește-mă de cei ce mă prigonesc. (Ps. 7, 1)

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, cu porunca prin care ai poruncit și adunare de popoare Te va înconjura. (Ps. 7, 6-7)

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: Că sfânt ești Dumnezeul nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 2

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Ioan, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a VIII-a a Învierii. Evanghelia după Ioan (20, 11-18)

În vremea aceea Maria stătea afară, lângă mormânt, plângând. Și, pe când plângea, s-a aplecat spre mormânt și a văzut doi îngeri în veșminte albe, șezând unul către cap și altul către picioare, unde zăcuse trupul lui Isus. Și aceia i-au zis: Fe-meie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea le-a zis: Au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus. Zicând acestea, ea s-a întors și L-a văzut pe Isus stând, dar nu știa că este Isus. Zis-a ei Isus: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Iar ea gândind că este grădinarul, I-a zis: Doamne, dacă L-ai luat Tu, spune-mi unde L-ai pus și eu îl voi ridica. Isus i-a zis: Marie! Iar ea, întorcându-se, I-a zis evreiește: Rabbuni (adică învățătorule)! Isus i-a zis: Nu te atinge de Mine, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Mergi la frații Mei și le spune: Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru și la Dumnezeuul Meu și Dumnezeuul vostru. Și a venit

Maria Magdalena și a vestit discipolilor că a văzut pe Domnul și acestea i-a spus ei.

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o laudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,
Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale
și biruitor să ieși când te vor judeca.
Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;
cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.
Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.
Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeu,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.
Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.
Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.
Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: **Mântu**iește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi

Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale Sfântului profet Ioil și ale sfântului martir Uar și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

Canonul Învierii glasului 2, din Octoih.

.

**Canonul Sfântului profet, glas 2, din Minei.
Canonul Sfântului martir, glas 6, din
Minei.**

**Catavasiile Născătoarei de Dumnezeu, glas
4**

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 2

Irmos:

Întru adânc a înecat de demult toată oastea
lui Faraon, puterea cea preaintrarmată; iar
Cuvântul, întrupându-Se, a nimicit păcatul cel cu
totul rău, Domnul cel preainalt, căci cu mărire S-a
preamărit.

Stăpânitorul lumii, Bunule, căruia
fuseserăm supuși cei ce n-am ascultat de porunca
Ta, prin Crucea Ta a fost osândit; că, punându-se
Ție împotrivă ca unui mort, a căzut prin puterea
stăpânirii Tale și neputincios s-a vădit.

Mântuitor al neamului omenesc și începător
al vieții celei nestricăcioase, în lume ai venit; că
scutecele morții le-ai rupt cu învierea Ta, pe care
toți o mărim, căci cu mărire s-a preamărit.

A Născătoarei

Mai presus decât toată zidirea cea văzută și
cea nevăzută te-ai arătat, Curată pururea
Fecioară; că ai născut pe Ziditorul, precum bine a

voit a Se întrupa în pântecele tău; Aceluia cu îndrăzneală roagă-te să mântuiască sufletele noastre.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Scara cea nematerială de demult și calea mării cea în chip minunat despicată, nașterea ta a preînchipuit, Curată, pe care o laudăm toți, că s-a preamărit.

Puterea Celui preaînalt, Ipostasul cel desăvârșit, Înțelepciunea Lui Dumnezeu, întrupându-Se din tine, Preacurată, cu oamenii a locuit, că S-a preamărit.

Canonul Sfântului Profet

Ceata Proorocilor se veselește împreună cu noi, când se face ție laudă, gânditorule de cele cerești Ioile, de Dumnezeu arătătorule. Cu care împreună roagă-te, să ne mântuim noi Fericite.

Vestind mai înainte cuvintele, cele dumnezeiești, de Dumnezeu insuflate, ai descoperit mânia cea cumplită și pe dreptate, care s-a întâmplat din rea-credința poporului celui ce cugeta cele deșarte.

Pe tine te-a umbrit insuflarea Spiritului cea

minunată, și purtătoare de lumină și făcătoare de viață; și a suflat întru tine cunoștința celor ce vor să fie, Proorocule preafericite.

Canonul Sfântului Martir

Arătându-te la înălțimea Bisericii lui Hristos Uare, ca soarele cel luminos ai luminat cu fulgerele luptelor tale, plinirile pământului, Fericite.

Fiind cuprins Preafericite, cu dorirea cea dulce a dragostei celei dumnezeiești, te-ai lepădat de tine, și ai năvălit la toată munca trupului, nevoindu-te cu tărie.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Ca un înțelept te-ai legat pe tine purtătorule de chinuri, cu legăturile dumnezeieștii dragoste, și ai rupt legăturile înșelăciunii, cu tare răbdare a multor munci.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cuvântul Cel mai presus de Ființă, S-a sălășluit în pânțelele tău mai presus de cuvânt, și

născându-Se cu dumnezeiască cuviință, a tras la sine-și cetele mucenicilor Preacurată. Cu care dimpreună te laudăm pe tine.

Cântarea I a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Deschide-voi gura mea și se va umple de Spirit, și cuvânt voi răspunde Împărătesei Maici, și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 2

Irmos:

Înflorit-a pustiul ca un crin, Doamne, Biserica cea stearpă a păgânilor, prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea.

Făptura la patima Ta s-a schimbat, văzându-te, cu chip sărăcăcios, de cei fără de lege batjocorit, pe Tine, Cel ce toate le-ai făcut cu voia cea dumnezeiască.

Din țărână, după chipul Tău, cu mâna Ta m-ai zidit și, fiind iarăși risipit în țărâna morții prin păcat, Hristoase, coborându-Te în iad, împreună m-ai înviat.

A Născătoarei

Cetele îngerești s-au minunat, Preacurată, și inimile oamenilor s-au înfricoșat de nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu; pentru aceasta, cu credință te cinstim.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cel mai presus decât toată vremea, ca un Făcător al vremilor, din tine, Fecioară, de voie prunc S-a făcut.

Pântecele cel mai încăpător decât cerurile, să-I laudăm, credincioșii, prin care Adam în ceruri a fost încetățenit, bucurându-se.

Canonul Sfântului Profet

Învățându-ne din dogmele tale înțelepte Proorocule, propovăduim postire, și slujbă cu bunăcredință, mergând în casa Domnului.

Cei ce urmăm învățăturile tale din toată inima, și din tot cugetul, cu plângere și cu rugăciune căutăm pe Dumnezeu, vrednicule de laudă.

Arătatu-ne-ai nouă Proorocule îndelungă-răbdare Atotținătorului Stăpân, și ne-ai descoperit aieva bunătatea și blândețea Lui cea dumnezeiască.

Canonul Sfântului Martir

Plecatu-te-ai cu gând întărit la nevoințele cele vitejești, întărindu-te cu nădejdlile bunătăților celor viitoare, și cu învățăturile mucenicilor lui Hristos cele preaînțelepte, Fericite.

Văzând ceata de sfinți pătimitori, care au pătitit după lege, ai arătat tăria acelora, împreunându-te bărbătește cu chinuri de multe feluri Uare.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

La războiul cel sfințit te-ai aflat ca un ostaș viteaz Uare, și ai junghiat mulțime de vrăjmași cu sabia bărbăției, lăudându-te întru biruință înțelepte.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fecioară Maica lui Dumnezeu, rogu-te alungă întunericul cel greu al lenevirii mele, și norii patimilor, cu lumina Darului care este întru tine.

**Cântarea a III-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvorul cel viu și îmbelșugat, care s-au împreunat ție ceată sufletească, întărește-i întru Dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

***Poporul:** Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeuul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul sfântului martir, glas 4

Lui Hristos ai urmat Mucenice Uare, al Căruia pahar l-ai băut, și cu cununa muceniei te-ai încununat; deci cu îngerii dănuind, roagă-te neîncetat pentru sufletele noastre.

Sedea la sfântului profet, glas 1

Curățindu-ți mai înainte inima de întinăciuni, grăitorule de cele dumnezeiești, te-ai arătat lăcaș curat al Sfântului Spirit, Proorocule Ioile. Pentru aceea ai arătat cunoștința adevărului, și ai propovăduit mai înainte venirea cu trup pe pământ a Mântuitorului și Ziditorului, care S-a arătat mai pe urmă limbilor.

Sedea la sfântului martir, glas 1

Văzând patimile cinstiților Mucenici, și sărutând cu dragoste legăturile lor, te-ai suit la înălțimea muceniei preaminunate. Căci spânzurându-te pe lemn, ai răbdat muncile, până ce ți-ai dat spiritul în mâinile Domnului.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,
Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedea lna Născătoarei

Născătoare de Dumnezeu Marie Curată, ceea ce nu știi de nuntă, ceea ce singură ești părtinitoare și acoperământ credincioșilor; mântuiește de primejdii, de supărări și de cumplite nevoi, pe toți cei ce au nădejtile la tine Fecioară, și mântuiește sufletele noastre cu dumnezeieștile tale rugăciuni.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 2

Irmos:

Nu sol, nici înger, ci Tu însuși, Doamne, venit-ai întrupându-Te din Fecioara, și m-ai mântuit pe mine, omul întreg. Pentru aceasta, strig Ție: Mărire puterii Tale, Doamne!

Stat-ai înaintea divanului ca un osândit, Dumnezeuul meu, nestrigând, Stăpâne, aducând judecată neamurilor, mântuirea pe care ai lucrat-o lumii prin Patima Ta, Hristoase.

Prin Patima Ta săbiile vrăjmaşului au pierit, iar cetăţile potrivnicilor prin coborârea Ta în iad s-au surpat, şi îndrăzneala tiranului s-a biruit.

A Născătoarei

Pe tine liman de mântuire şi cetate nebiruită te ştim toţi credincioşii, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână; că tu, cu rugăciunile tale, mântuieşti din primejdii sufletele noastre.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Iată, s-a preainălţat dumnezeiescul munte în casa Domnului, mai presus decât Puterile îngereşti, Maica lui Dumnezeu, în chip prealuminos.

Afară de legile firii, Fecioară, singura născând pe Stăpânitorul zidirii, te-ai învrednicit de dumnezeiasca chemare.

Canonul Sfântului Profet

Fii milostiv Doamne, celor ce cu bunăcredinţă vin către Tine; ca un singur Îndurat şi Multmilostiv.

Precum ai vestit mai înainte, Preamărite, S-

a vărsat de la Dumnezeu Spiritul peste tot trupul, care a crezut.

Coborârea Spiritului, înțeleptind pe Ucenicii Domnului, a săvârșit cuvintele tale cele grăite de Dumnezeu.

Canonul Sfântului Martir

Împodobindu-te cu sfintele tale răni, te-ai arătat foarte frumos, și iubit lui Dumnezeu Uare, Celui ce a încununat creștetul tău, vrednicule de minunii.

Spânzurându-te pe lemn, Preamărite, și fiind întins la pământ, ai răbdat dureri cumplite. Pentru aceasta ai câștigat viața cea fără de dureri, veselindu-te.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Văzându-te dumnezeieștii Mucenici, că pătimești după lege, Fericite, îți dădeau cu cuvântul îndrăzneală de răbdare. Cu care dimpreună săvârșind durerile cele îndelungate, te-ai fericit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Scoate-mă din noroiul patimilor Stăpână, și din ticăloșia cugetelor, celor ce mă depărtează de la însuși Dumnezeu cel curat; ca să te fericesc cu credință.

**Cântarea a IV-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Sfatul cel neînțeleș și Dumnezeiesc, al Întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, Profetul Avacum avându-l în minte, a strigat: Mărire Puterii Tale, Doamne.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 2

Irmos:

Mijlocitor între Dumnezeu și oameni Te-ai făcut, Hristoase Dumnezeule, că prin Tine, Stăpâne, am aflat calea care duce din noaptea necunoștinței la Părintele Tău, Începătorul luminii.

Ca pe un cedru ai sfârâmat, Hristoase, semeția vrăjmașilor, de voie înălțându-Te,

Stăpâne, cu trupul pe chiparos și pe pin și pe cedru, precum ai binevoit.

În groapa cea mai adâncă Te-am pus, Hristoase, mort fără suflare; dar, cu rana Ta, Mântuitorule, pe cei răniți, care dormeau părăsiți în morminte, împreună cu Tine i-ai înviat.

A Născătoarei

Roagă pe Fiul Tău și Domnul, Fecioară curată, celor robiți, care și-au pus nădejdea în tine, mântuire cu pace din strâmtorarea cea potrivnică să le dăruiască.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Norilor, dulceată de veselie stropiți celor de pe pământ, că prunc S-a dat Cel ce este mai înainte de veci, din Fecioară întrupându-se, Dumnezeuul nostru.

Sufletului și trupului meu Lumina a strălucit și mâhnirea păcatului a risipit-o în vremurile cele mai de pe urmă, Cel preaînalt întrupat din Fecioară fără de sămânță.

Canonul Sfântului Profet

Mai înainte spunând Proorocul tuturor credincioșilor, venirea lui Hristos a propovăduit, că va veni și va mântui neamul omenesc din înșelăciunea idolilor.

Cu totul înălțându-te, mărite Proorocule, către Lumina cea mai presus de minte și de cuget, ai tras de acolo darul proorociei și ai propovăduit dreptatea.

Roagă-te pentru cei ce te laudă pe tine preafericite Ioile, să se mântuiască de toată supărarea, și să dobândească Darul dumnezeieștii Lumini.

Canonul Sfântului Martir

Cu voințele cele dumnezeiești te-ai întărit, și ai suferit sfărâmările cele neconținute cu cuget viteaz Uare, sfărâmând inima vrăjmașului celui ce a născocit răutatea.

Preamăritul Mucenic, văzându-și carnea sa căzând pe pământ, se bucura; socotind mai înainte cu luminarea gândului dumnezeieștile răsplătiri cele veșnice.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Te laud pe tine Doamne Dumnezeu și Te preamăresc și mă închin Ție; că ne-am învrednicit bunătăților, care ai gătit celor ce Te iubesc pe Tine; striga Mucenicul Uar când pătimea.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce cu adevărat te-ai arătat mai sfântă decât heruvimii și decât serafimii, cea cu totul fără prihană; sfințește pe toți cei ce te fericesc acum pe tine cu credință și mântuiește cu mijlocirea ta pe cei ce te laudă pe tine.

**Cântarea a V-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Spăimântatu-s-au toate de Dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispită de nuntă, ai avut în pânțece pe Dumnezeu cel peste toate și ai născut pe Fiul cel fără de ani, Ceea ce dăruiești mântuire tuturor celor ce te laudă.

**Canonul Învierii
Cântarea VI, glas 2
Irmos:**

Întru adâncul păcatelor fiind învăluit, chem
adâncul cel neistovit al milostivirii Tale; scoate-
mă din stricăciune, Dumnezeule.

Ca un făcător de rele a fost judecat Cel drept
și cu călcătorii de Lege pe lemn a fost pironit,
celor vinovați dăruindu-Ie iertare cu sângele Său.

Printr-un om, adică prin Adam cel dintâi, a
intrat de demult în lume moartea, și prin unul
Fiul lui Dumnezeu s-a arătat învierea.

A Născătoarei

Neispită de bărbat ai născut, Fecioară, și
rămâi în veac fecioară, arătând semnele
adevăratei Dumnezeiri ale Fiului și Dumnezeului
tău.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Firea omenească, cea care fusese robită
păcatului, a dobândit eliberare prin tine, Stăpână
curată; că Fiul tău, ca un miel, pentru toți a fost
junghiat.

Toți strigăm ție, adevăratei Maicii Lui
Dumnezeu, că singură ai câștigat îndrăzneală
către Fiu: Mântuiește-ne pe noi, robii tăi, cei ce-L
supărăm pe Dânsul.

Canonul Sfântului Profet

Izvoarele graiului celui dumnezeiesc al
dogmelor tale curg și picură dulceața cea
hrănitoare de suflet, adăpând pe cei ce cu credință
te cinstesc, Mărite.

Munte, din care picură dulceața proorociei,
te cunoaștem pe tine Ioile, și propovăduitor al
credinței lui Dumnezeu, Proorocule, grăitorule de
cele dumnezeiești.

Păzește cu rugăciunile tale, Proorocule al lui
Dumnezeu, pe cei ce cu dragoste laudă, mărita și
pururea fericită pomenirea ta; ca unul ce ai
dumnezeiască îndrăznire către Dumnezeu.

Canonul Sfântului Martir

Nu ai băgat în seamă cuvintele judecătorului
celui fărădelege; și focul durerilor celor nesuferite
cu vitejie l-ai răbdat, mult-pătimitorul Uare,
rugătorule pentru cei ce cu credință te laudă.

N-a încetat tiranul cel fără de minte,
muncindu-te fără de milă cu rănilor, până ce ți-ai
dat sfântul suflet în mâinile lui Dumnezeu, fiind
luminat cu podoabele chinurilor tale.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Înălțatu-te-ai pe lemn urmând lui Hristos, și fiind spânzurat pe el, ți-ai dat sufletul tău lui Dumnezeu, Celui ce te-a încununat pe tine răbdătorule de chinuri; că te-ai purtat vitejește pentru lege.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Îndreptează Stăpână smeritul meu suflet, că este înviforat totdeauna întru adâncul răutăților; și-l scoate către limanul cel lin; ca să te fericesc pe tine cu cuget neîndoit.

**Cântarea a VI-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Întelepții lui Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul lăudat, al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din mâini, mărint pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii

Sculatu-Te-ai din mormânt, Mântuitorule atotputernice; și iadul, văzând minunea, s-a spăimântat, și morții s-au sculat, și făptura, văzând, se bucură de Tine; și Adam împreună se veselește, și lumea Te laudă pururea, Mântuitorul meu.

Icosul Învierii

Tu ești lumina celor întunecați, Tu ești învierea tuturor și viața oamenilor, și pe toți împreună i-ai înviat, puterea morții, Mântuitorule, prădând și porțile iadului zdrobind, Cuvântule; și morții, văzând minunea, se mirau și toată zidirea împreună se bucură întru învierea Ta, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta, și mărim și laudam toți coborârea Ta, și lumea Te laudă pururea, Mântuitorul meu.

Sinaxar

În această lună, în ziua a nouăsprezecea, pomenirea Sfântului Profet Ioil și a Sfântului Martir Uar și acelor ce erau cu el dimpreună.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluiește-ne, și ne mântuiește pe noi, Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 2

Irmos:

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului călcător de lege, înaltă văpaie a aprins; iar Hristos a întins tinerilor celor cinstitori de Dumnezeu, roua Spiritului, Cel ce este binecuvântat și preamărit.

N-ai răbdare, Stăpâne, din bunătate, să vezi pe om asuprit de moarte, ci ai venit și l-ai mântuit cu sângele Tău, făcându-Te om, Cel ce ești binecuvântat și preamărit.

Văzându-Te îmbrăcat în haină de biruință, s-au înspăimântat portarii iadului, Hristoase; că pe tiranul cel nemulțumitor, Stăpâne, ai venit să-l robești cu mâna, Cel ce ești binecuvântat și preamărit.

A Născătoarei

Sfânta sfintelor te cunoaștem pe tine, ca pe singura care ai născut pe Dumnezeu cel neschimbat, Fecioară neprihănită, Maică nenuntită; că tuturor credincioșilor ai izvorât nestricăciune prin dumnezeiască nașterea ta.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Văzut-a Iacob în noapte, ca într-o închipuire, pe Dumnezeu întrupat; iar din tine într-o strălucire S-a arătat celor ce cântă: Dumnezeul părinților, Cel preaînalt și preamărit.

Semnele unirii celei negrăite care a fost întru tine, mai înainte vestindu-le, S-a luptat cu Iacov; prin care de voie S-a unit cu oamenii, Curată, Dumnezeul părinților, Cel preaînalt și preamărit.

Canonul Sfântului Profet

Izvorul, care curgea din casa Domnului, și adăpa, a ieșit precum ai zis mai înainte, Proorocule cinstite.

Râul desfătării a făcut roditor de grâu pârâul cel uscat, precum a zis mai înainte Ioil. Binecuvântat ești Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Hristoase Dumnezeule, cel ce ai pus pe Prooroci dedemult în umbra legii, să proorocească de preamărită venirea Ta în trup, pe aceștia i-ai învățat a și striga: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Canonul Sfântului Martir

Luminându-te cu adaosul pătimitor, te-a dus Cleopatra, Mărite, la îngropare, aflând prin tine lauda vrednică credinței; care cu fierbințeală a arătat către tine, cu gând desăvârșit arătat.

Vărsând lacrimi peste tine; și ungându-te cu miruri Cinstite, te-a ascuns sub pământ preacinstita femeie, pe tine care ai îngropat gândul cel viclean, și cu strălucirile cele din mormânt, ne-ai luminat pe noi.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

N-a încetat cea pururea pomenita, slujindu-ți cu cuviință ție slugii lui Hristos, până ce te-ai arătat ei solitor de Împărăția Cerurilor înțelepte; căreia prin tine s-a învrednicit, dimpreună cu iubitul ei fiu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fiind sfărâmat de nenumărate călcări ale poruncilor, înnoiește-mă pe mine Fecioară cu mijlocirea ta, vindecându-mi sufletul și dându-mi cuvânt a striga: Binecuvântată ești, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

**Cântarea a VII-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Înțelepții lui Dumnezeu făpturii nu s-au închinat, ci numai Făcătorului; și groaza focului bărbătește călcând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeuul părinților noștri și Doamne, bine ești cuvântat.

Canonul Învierii

Cântarea VIII, glas 2

Irmos:

Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon lucrările și-a despărțit cu dumnezeiască poruncă, pe haldei arzând și răcorind pe cei credincioși care cântau: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cu sângele Tău, Hristoase, văzând haina trupului Tău roșită, cu cutremur s-au mirat cetele îngerilor de multă îndelungă-răbdarea Ta, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Tu, Îndurate, firea mea cea muritoare ai îmbrăcat-o într-o nemurire prin ridicarea Ta. Pentru aceasta, bucurându-se, cu mulțumire cântă Ție poporul cel ales, Hristoase, strigând Ție: Înghițitu-s-a moartea cu adevărat într-o biruință.

A Născătoarei

Tu, pe Cel nedespărțit de Tatăl, pe Cel ce dumnezeiește și omenește a viețuit, în pântecul fără de sămânță L-ai zămislit și în chip de negrăit L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu preacurată. Pentru aceasta, pe tine mântuirea noastră a tuturor te știm.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Văzutu-S-a pe pământ prin tine și cu oamenii împreună a viețuit Cel fără seamăn în bunătate și în putere, Căruia, toți credincioșii cântând, strigăm: Toată făptura cea înființată să laude pe Domnul și să-l preaînălțe întru toți vecii.

Cu dreptate pe tine, Curată, vestindu-te, te mărim, Născătoare de Dumnezeu; că tu ai născut întrupat pe Unul din Treime, Căruia toți cântăm ca și Tatălui și Spiritului: Să laude toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Canonul Sfântului Profet

Arătat-ai, Mărite, aievea închipuirile pocăinței, luând în cheazășia Sa, Domnul cel milostiv, pe cei ce se apropie de Dânsul cu credință, și cântă: Binecuvâțați și-L preaînălțați întru toți vecii.

Fiind tu slugă Domnului Proorocule Ioile, ți s-au încredințat tainele Lui, să le proorocești popoarelor, celor ce laudă și zic : Binecuvâțați, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Măriții Apostoli ai Domnului varsă râuri de

minuni între iudei, precum a grăit mai înainte Ioil; adăpând pe cei ce strigă: Binecuvântați, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Canonul Sfântului Martir

Ascultând rugăciunile maicii, Mucenice, luminat ostaș te-ai făcut în oastea cea cerească, și ai arătat că și cinstitul copil se va împărtăși laudei tale, prin negrăita milostivire.

Din Egipt te-a adus Cleopatra, Mucenice, ca pe o vistierie de mult preț, care ai îmbogățit cu daruri de dumnezeiești vindecări toată Palestina; care te și cinstește pe tine cu dragoste.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu,

Cu bucurie ți-ai săvârșit chinurile, ostașule preaviteaz al Atotînătorului; și ca un biruitor te-ai încununat de la Dânsul, Uare preafericite, lauda cea mare a mucenicilor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Păcate adaug peste păcate, și de înfricoșătoarea judecată ce va să fie, nu mă cutremur. Biruiește pururea Curată orbirea sufletului meu, și cu rugăciunile tale întoarce-mă și mă mântuiește.

Cântarea a VIII-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Stih: Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preainălțându-L întru toți vecii.

Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum împlinită; pe toată lumea o ridică să-Ți cânte Ție: pe Domnul, lucrurile, laudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Preotul: **P**e Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: **M**ărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 2:** Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 3:** Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 4:** Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: *Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: *Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 2

Irmos:

Fiul Părintelui celui fără început, Dumnezeu și Domnul, întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă ca să lumineze pe cele întunecate și să adune pe cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu cea întru totul lăudată, o mărim.

Lemnul cel de trei ori fericit al preacuratei Tale Cruci fiind sădit în locul Căpățânii, ca în rai, Mântuitorule, și adăpat fiind cu sângele și cu apa cea din coasta Ta cea dumnezeiască, Hristoase, ca dintr-un izvor viață ne-a înflorit nouă.

Doborât-ai pe cei puternici, fiind răstignit Tu, Cel atotputernic, și firea omenească care zăcea jos în temnița iadului ridicând-o, ai pus-o să șadă pe scaunul Tatălui, cu aceasta venind Tu, închinându-ne Ție, Te mărim.

A Treimii

Pe Unimea cea din trei, pe Treimea cea de o ființă, pe Firea cea mai presus de Dumnezeire și neîmpărțită, în trei străluciri, pe Raza cea neînserată și una nemuritoare, care a strălucit nouă Lumina, cu credință lăudând-o credincioșii, o mărim.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Toiag de tărie s-a dat firii celei slabe, Cuvântul lui Dumnezeu în pântecele tău, Curată, și a ridicat-o pe ea, cea alunecată până la iad. Pentru aceasta, pe tine, Preacurată, ca pe Născătoarea de Dumnezeu te mărim.

Pe Maica Ta, pe care ai ales-o, primește-o, Stăpâne, cu milostivire, ca mijlocitoare pentru noi; și de a Ta bunătate toate se vor umple, ca toți să Te mărim pe Tine, ca pe un făcător de bine.

Canonul Sfântului Profet

Împreună cu Proorocii ca un Prooroc, te veselești acum cu bucurie în lăcașurile cele cerești.

Caută acum de sus către noi cei ce cu credință te mărim, grăitorule de cele dumnezeiești întru-tot fericite.

Scurtă călătorie a mântuirii, a arătat Ioil dedemult prin pocăință, cu cuget dumnezeiesc.

Canonul Sfântului Martir

Puterea vrăjmașului ai surpat-o, fiind încins arătat cu puterea cea dumnezeiască, purtătorule

de chinuri, viteazule Uare; pentru aceasta te
lăudăm, luând vindecare din-destul de la moaștele
tale, noi credincioșii.

Ca un luceafăr de dimineață, ca soarele cel
mare, s-a întins peste tot pământul pomenirea ta,
Uare, luminând pe toți cu strălucirile cele
luminate ale cinstitelor tale patimi, gonește
întunericul inimilor, prealăudate.

Văzând iubitoarea de fiu pe fiul său
strălucind cu mărire multă, a lăudat pe
Dumnezeul tuturor; iar pe tine Mucenice mai ales
te-a preamărit, avându-te pe tine ca pe un mare
mijlocitor, prin care arătat s-a îmbogățit.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Pământul unde zace trupul tău cel mai
răbdător, înțelepte, dumnezeiește s-a sfințit. Deci
cu rugăciunile tale dă-ne nouă dezlegare
păcatelor, îndreptare vieții, și izbăvire de toate
necazurile Uare.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Arătându-se Domnul din tine Fecioară, din norul cel luminos, pe toți idolii Egiptului i-a dat de tot pieirii; și l-a învrednicit a avea mulțime de purtători de chinuri, care au râvnit cinstitelor Lui patimi.

**Cântarea a IX-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Tot neamul omenesc să salte cu Spiritul, fiind luminat; și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, lăudând mărită prăznuire a Maicii lui Dumnezeu și să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și*

toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a VIII-a. A Învierii

Doi îngeri văzând înăuntrul mormântului, Maria s-a înspăimântat, și pe Hristos necunoscând, ca pe un grădinar l-a întrebat: Doamne, unde ai pus trupul lui Isus al meu? Și după glas cunoscându-l, că era însuși Mântuitorul, a auzit: Nu te atinge de mine: la Tatăl mă duc, spune fraților mei.

A Născătoarei de Dumnezeu

Pe unul din Treime negrăit l-ai născut, Fecioară, pe cel ce este îndoit în fire, și îndoit în lucrare, și unul după ipostază; deci pe acesta roagă-l pururea, pentru cei ce se închină ție cu credință, ca de toată viclenia dușmanului să ne

scape; că toți acum la tine scăpăm, Doamnă de Dumnezeu Născătoare.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii, glas 2, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Toată suflarea și toată făptura pe Tine Te mărește, Doamne; că prin cruce moartea ai răpus, ca să arăți popoarelor Învierea Ta cea din morți, ca un iubitor de oameni.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Să spună iudeii, în ce chip ostașii, străjuind, au pierdut pe Împăratul? Pentru ce piatra n-a păzit pe Piatra vieții? Sau pe Cel îngropat să-L

dea, sau Celui ce a înviat să se închine împreună cu noi, zicând: Mărire mulțimii îndurărilor Tale, Mântuitorul nostru, mărire Ție.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Bucurați-vă, popoare, și vă veseliți! Înger a șezut pe piatra mormântului; acela ne-a vestit nouă, zicând: Hristos, Mântuitorul lumii, a înviat din morți, și pe toate le-a umplut de bună mireasmă. Bucurați-vă, popoare, și vă veseliți!

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Înger mai înainte de zămislirea Ta, Doamne, a grăit celei pline de har: Bucură-te! Și tot un înger, la învierea Ta, piatra măritului Tău mormânt a răsturnat. Acela, în locul întristării, semne de veselie a vestit; iar acesta, în locul morții, pe Stăpânul cel Dătător de viață ne-a propovăduit. Pentru aceasta, grăim către Tine: Binefăcătorule al tuturor, Doamne, mărire Ție.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Vărsat-au mir cu lacrimi la mormântul tău femeile și s-a umplut de bucurie gura lor, când au grăit ele: A înviat Domnul.

Lăudați pe El în chimvale bine
răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de
strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Să laude neamurile și popoarele pe Hristos
Dumnezeul nostru, Care de voie pentru noi
Crucea a răbdat și în iad până a treia zi a fost, și să
se închine Învierii Lui celei din morți, prin care s-
au luminat toate marginile lumii.

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu,
înălță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în
sfârșit.

Răstignitu-Te-ai și Te-ai îngropat,
Hristoase, precum ai voit, prădat-ai moartea ca un
Dumnezeu și Stăpân, dăruind lumii viață veșnică,
și mare milă.

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată
inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Cu adevărat călcătorilor de lege, pecetluind
voi piatra, de mai mare minune pe noi ne-ați
învrednicit; au cunoștință străjerii, cărora ieșind
de la mormânt le-ați zis : Ziceți, că noi dormind au
venit ucenicii și L-au furat pe El. Și cine fură mort,
mai ales și gol? Însuși a înviat cu a Sa putere ca un
Dumnezeu, lăsând și în mormânt cele de
îngropare ale Sale. Veniți de vedeți iudeilor, cum
n-a rupt pecetele Cel ce a călcat moartea, și

neamului omenesc viață nesfârșită a dăruit, și mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a VIII- a. A Învierii. glas 8

Lacrimile Mariei nu în zadar s-au vărsat cu căldură; că iată s-a învrednicit și de învățătura îngerilor, și de vederea ta, Isuse ci încă la cele pământești gândește, ca o femeie neputincioasă; pentru aceasta ai și oprit-o, a se atinge de tine, Hristoase. Ci totuși solie ai trimis-o învățăcelilor tăi, cărora bunele vestiri le-a spus, suirea la moștenirea părintească vestindu-le. Cu care învrednicește-ne și pe noi de arătarea ta, Stăpâne Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

**Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat
nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe
pământ pace, între oameni bună voire.
Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,

și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule... *De 3 ori, cu 3 închinăciuni.*
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.

Troparul Învierii, glas 4

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să
cântăm celui ce a înviat din mormânt, și
începătorului vieții noastre, că stricând cu
moartea pe moarte, biruință ne-a dat nouă și mare
milă.

*Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan
Gură de Aur.*

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: **M**iluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (**N.**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N.**), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (**N.**) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru fericirii și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și

iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserică aceasta, pentru cei ce trudesă, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește,
Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Ziuă toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de
păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor
sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să
cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre,
de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace
lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și într-o
pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**ace tuturor.

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **C**apetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeuul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

**Apolisul
(Dezlegarea deplină)**

Preotul: Înțelepciune.

Poporul: Binecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeu nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.
Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale Sfântului profet Ioil și ale Sfântului martir Uar a căror pomenire o facem, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.